Poslovni broj: Pn-222/2023-30

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ines Gutzmirtl Špehar, kao sucu pojedincu, a temeljem prijedloga više sudske savjetnice - specijalista Dubravke Romac, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Matana iz Karlovca, Pavleka Miškine 4, OIB: 16501010774, kojeg zastupa punomoćnica Sandra Pleskina, odvjetnica iz Karlovca, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Grgić Zovko, odvjetnica iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 02. listopada 2026. godine u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Antonele Dutković, odvjetničke vježbenice i punomoćnice tuženika Ivane Grgić Zovko, odvjetnice iz Zagreba, dana 28. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.277,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. listopada 2021. godine do isplate, kao i naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 2.594,17 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. listopada 2026. godine do isplate, i to do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato je za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena, a od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u cijelosti, kao i zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 62,50 EUR sa pripadajućom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 26.01.2023.g. navodi da je dana 8.10.2021. godine na cesti D104 – Barušići (D102) - Pinezići (trajektna luka) D102 – Valbiska (trajektna luka) općina Krk na 7 km + 900 m, došlo je do prometne nezgode u kojoj je oštećeno osobno vozilo reg. ozn. KA-487-FF u vlasništvu tužitelja. Nezgoda se dogodila na

području lovišta L. D. „Orebica“ Krk, koje je nadležno za gospodarenje lovištem i divljači, na način da je na gore navedeno vozilo naletjela divljač (divlja svinja-vepar). Ističe da je L. D. „Orebica“ Krk je u vrijeme štetnog događaja imalo sklopljenu policu od opće odgovornosti kod tuženika br. 804271894. U nezgodi je na vozilu tužitelja marke Škoda Octavia 1,9 TDI, god. proizvodnje 2006., nastala šteta u iznosu od 2.318,54 €, a naknadu koje tužitelj u ovom postupku potražuje. Kako se tužitelj prije podnošenja tužbe obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora ali je isti odbijen, on stoga tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 3.218,54 eura sa kamatom tekućom od 13.10.2021.g., odnosno od dana izvida štete do isplate, uz naknadu troška parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava pasivnu legitimaciju, osnov i visinu tužbenog zahtjeva, jer isto ne proizlazi iz dostavljenih i predloženih dokaza uz tužbu. Ističe da je teret dokaza svih pretpostavki odgovornosti za štetu je na tužitelju, s tim da je isti sa sigurnošću dužan dokazati sve pretpostavke odgovornosti za štetu, kao i pasivnu legitimaciju tuženika, budući se ne radi o općepoznatoj činjenici sukladno odredbi čl. 221. st. 4. ZPP-a. Stoga kako tužitelj nije predložio sve dokaze potrebne za utvrđivanje svih činjenica na kojima temelji svoj zahtjev, a prekludiran je u iznošenju novih dokaza, to tuženik predlaže primjenom pravila o teretu dokazivanja odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, uz naknadu troškova postupka tuženiku. Tuženik u cijelosti poriče činjenične navode tužbe da je do predmetne prometne nezgode došlo uslijed naleta vozila tužitelja na bilo koju životinjsku vrstu navedenu u čl. 9 Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 98/18, 32/19 i 32/20 – u nastavku teksta Zakon o lovstvu), pa se stoga osporava pasivna legitimacija tuženika i odgovornost za štetu, jer isto ne proizlazi iz dostavljenih i predloženih dokaza u tužbi. Tuženik smatra da na ovako oskudnom činjeničnom supstratu i dokumentaciji koje je dostavljena uz tužbu i predloženim dokazima nije moguće provesti ni prometno vještačenje, niti utvrditi pravno relevantne okolnosti slučaja. Osporava odgovornost za s tetu i iz razloga s to nema dokaza da bi predmetna šteta na vozilu tužitelja nastala zbog provođenja lova od strane lovoovlaštenika obzirom na odredbu čl. 80. st. 6. toč. 2. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 98/18, 32/19 i 32/20 – u nastavku teksta Zakon o lovstvu) za s tetu nastalu naletom vozila na divljač. Kako u predmetnoj pravnoj stvari nema dokaza da je predmetna šteta nastala zbog provođenja lova od strane lovoovlaštenika, stoga nema zakonskih pretpostavki za odgovornost tuženika. Navodi da je odredba čl. 80. Zakona o lovstvu predstavlja specijalni propis koji se primjenjuje u konkretnom slučaju s obzirom na činjenične navode tužbe prema kojima postoji odgovornost lovoovlaštenika. Zakoni se primjenjuju u svojoj ukupnosti. Lex specialis se primjenjuje isključivo samo kada njegove odredbe izrijekom isključuju odredbe općeg zakona. Novi Zakon o lovstvu koji je na snazi od 17. studenog 2018. godine tj. koji je bio na snazi u vrijeme predmetne nezgode 31.05.2022. godine, izrijekom sadrži takvu odredbu (čl. 76. st. 2.) pa se isti primjenjuje u konkretnom slučaju – tako i Visoki trgovački sud Pž 7511/2016-2 od 9. kolovoza 2019. godine. Stoga, kad je Zakonom o lovstvu određeno da odgovornost za s tetu na vozilu do koje je došlo zbog naleta divljači i snosi prvenstveno vozač (ukoliko nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti, tako da pravovremeno može postupiti po prometnom pravilu ili znaku), dok je odgovornost lovoovlaštenika uvjetovana provođenjem lova, a koji se u konkretnom slučaju nije provodio, to ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete – tako i VTS Pž-5032/2021-3 od 5. rujna 2022. godine: Tuženik posebice ističe kako se predmetni štetni događaj odigrao izvan područja lovišta tj. na nelovnoj površini, pa se ne radi o šteti za koju bi odgovaralo lovačka udruga „ Orebica“ Krk, a posebice ne tuženik. Naime, odredbama Zakona o lovstvu (čl.11.st.2) jasno je propisano kako je zabranjeno ustanovljavanje lovišta građevinskom pojasu, javnim cestama, i drugim

javnim površinama pa mjesto nastanka predmetnog štetnog događaja predstavlja nelovnu površinu čiji su korisnici pravne osobe koje upravljaju istima. Slijedom navedenog, tuženik ističe prigovor isključive krivnje treće osobe, odnosno one pravne osobe koja upravlja predmetnim nelovnim područjem na kojem se dogodio predmetni štetni događaj. Slijedom navedenog, tuženik ističe prigovor isključive krivnje treće osobe koja upravlja predmetnom cestom odnosno društva HRVATSKE CESTE d.o.o., jer nije postupila sukladno zakonskim odredbama prema kojima javne ceste moraju biti građene, rekonstruirane i održavane na način da ih na siguran način mogu koristiti korisnici ceste kojima je namijenjena. Opreza radi, tuženik ističe da vozač nije prilagodio brzinu kretanja stanju i uvjetima na kolniku, radi čega odgovornost za nastalu štetu postoji na strani vozača. Također tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva smatrajući isti previsok. Protivi se da se u ovom postupku koristi privatan nalaz i mišljenje dipl. ing. Željak Nahoda napravljenog za privatne potrebe tužitelja. Osporava se zatraženi tijek zateznih kamata, jer je tuženik u obvezi je isplatiti štetu tek donošenjem prvostupanjske presude u slučaju osnovanosti tužbenog zahtjeva, budući prije toga nije bila utvrđena njegova obveza, niti je bila poznata visina iznosa kojeg je potrebno platiti, a koji je utvrđen tek donošenjem prvostupanjske presude, pa radi toga niti zatezne kamate nisu mogle početi teći prije nego što je takva njegova obveza utvrđena donošenjem prvostupanjske presude. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti kao neosnovan uz naknadu troška.

3. Tužitelj podneskom od 27.03.2025.g. precizira tužbeni zahtjev sukladno vještačkom nalazu i mišljenju na način da potražuje od tuženika isplatu iznosa od 2.277,31 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 13.10.2021.g. do isplate, uz naknadu parničnog troška sa pripadajućom kamatom.

4. Kako je tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom potraživao iznos od 2.277,31 eura sa pripadajućom kamatom, dok je tužbom potraživao iznos od 2.318,54 eura, te obzirom da se tuženik u daljnjem tijeku postupka nije usprotivio snižavanju tužbenog zahtjeva izvršenog podneskom od 30.03.2021.g., te obzirom na pravno shvaćanje zauzeto na 3. sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (3/21) održane 26. travnja 2021. kojim je izražen stav da snižavanje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe i da je za isto potreban pristanak tuženika, sud je nastavio postupak po tužbenom zahtjevu istaknutom podneskom od 27.03.2025.g.

5. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je proveo dokaz saslušanjem tužitelja i svjedokinje Sanje Bedić te je izvršio uvid u potvrdu MUP-a o štetnom događaju (list 5-6 spisa), izvid štete i odštetni zahtjev (list 7-9 spisa), presliku nalaza i mišljenja vještaka Željka Nahode (list 10-20 spisa), spis MUP-a povodom štetnog događaja (list 44-50 spisa), dopis Lovačkog društva Diana od 23.06.2021.g. (list 109 spisa), dopis MUP-a od 02.07.2021.g. (list 113 spisa), podneske stranaka, kao i ostalu priležeću dokumentaciju. Ujedno je provedeno prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Srećku Hlišć koji je dana 12.11.2024.g. dostavio sudu pisani nalaz i mišljenje. Ostale dokaze sud nije provodio jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP). Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći brižljivo i savjesno svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud je ocijenio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

6. Kako je između stranaka sporna odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja, odnosno sama činjenica nastanka štetnog događaja, sud je saslušao tužitelja i svjedokinju Sanju Bedić te je provedeno prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku Srećku Hlišć.

7. Iz iskaza tužitelja u bitnome proizlazi da je on 8. listopada 2021. svojim vozilom upravljao na otoku Krku s namjerom da se u mjestu Valbiska ukrca na trajekt za otok Cres. U njegovom vozilu na mjestu suvozača sjedila je gđa. Sanja Bedić a na stražnjem sjedalu sjedila je njegova maloljetna kćer Nikolina Matan. Tijekom vožnje uočio sam znakove koji upozoravaju na divljač te misli da je vozio negdje 50-60 km/h. Vrijeme je bilo vedro, cesta je bila suha i kretao se je negdje oko 21 sat kada je s njegove desne strane ispred vozila iznenada istrčala na cestu divlja svinja te je on poduzeo radnju naglog kočenja uslijed koje je vozilom prešao na kolni trak namijenjen za vožnju iz suprotnog pravca i u kočenju je zapravo pogurao i svinju koja je naletjela na vozilo. Kad se je zaustavio, kroz vjetrobransko staklo je vidio svinju u šipražju s druge strane ceste te je primijetio da leži na leđima da se trese odnosno da trza nogama. On je vozilo maknuo s tog dijela kolnika i sa svoje strane kretanja stao je na prvom zaustavnom dijelu ceste na koji je naišao. Pozvao je policiju i kada su došli na uviđaj, utvrdili su da je prednjim dijelom i to po sredini došlo do kontakta vozila sa životinjom jer su se na vozilu još nalazile dlake koje su izuzeli, a kada su otišli u šipražje potražiti životinju s lampom, više je tamo nije bilo. Nakon uredovanja policije, zvao je vučnu službu s obzirom da vozilo više nije bilo u voznom stanju te je ista odšlepala vozilo u Malinsku. To je bio petak navečer i dogovor je bio da će vozilo u Karlovac biti dovezeno u ponedjeljak. To isto večer po njih je iz Karlovca došao muž gospođe Bedić te su se odmah svi vratili natrag u Karlovac. On se je isti tjedan kad je vozilo došlepano u Karlovac, obratio tuženiku sa zahtjevom da se napravi procjena štete na vozilu koje je bilo u automehaničarskoj radionici. On nema saznanja tko i kada je sačinio izvid štete, a njegov zahtjev za naknadu štete je otklonjen kao neosnovan.

8. Iz iskaza svjedokinje Sanje Bedić u bitnome proizlazi da je ona u vozilu tužitelja bila suputnik odnosno sjedila je na mjestu suvozača u vrijeme kada je došlo do prometne nezgode 8. listopada 2021. godine na otoku Krku na cesti prema Valbiski. Osim njih u vozilu je još bila i tužiteljeva kćer Nikolina koja je sjedila iza nje. Navodi da kada su kretali iz Karlovca imali su namjeru stići na trajekt u 20:00 h međutim, zbog radova na cesti do Krka su se kretali zaobilaznim putovima i stvarala se kolona te kada su već kasnili na planirani trajekt, nisu se imali razloga žuriti jer je sljedeći bio tek negdje za dva sata. Tužitelj je upravljao vozilom sukladno prometnim pravilima a prije nezgode po njezinoj procjeni tužitelj nije vozio više od 50 km/h. Imali su namjeru dva dana planinariti na otoku Cresu i to je bio razlog zbog kojeg su svi troje išli na put. Ona je tijekom vožnje u jednom trenutku primijetila divlju svinju i vrisnula je u vozilu ali je bilo prekasno da ju tužitelj vozilom izbjegne. Tijekom vožnje došlo je do naleta, a onda je tužitelj poduzeo snažno kočenje uslijed kojeg je vozilo prešlo na drugu stranu kolnika, a svinja koja je uslijed udarca bila na leđima također je otklizala na drugu stranu kolnika i završila u jarku pored ceste. Obzirom da su bili zaustavljeni na traku koji je bio namijenjen za promet iz drugog smjera, tužitelj je brzo pokušao maknuti vozilo te su se zaustavili na prvom zaustavnom dijelu njihove strane ceste. Ona je zvala policiju s obzirom da je tužitelj izgubio mobitel kada je došao po nju u Karlovcu. Policija je izvršila uviđaj, alkotestirala tužitelja te izdvojila dlake koje su bile na prednjem dijelu vozila ostale od kontakta sa životinjom. S obzirom da je vozilo proizvodilo neobične zvukove te da se pojavio dim ispod prednje haube, tužitelj je s njezinog mobitela nazvao šlep službu u Malinskoj po preporuci policije, te je šlep služba vozilo odvezla u Malinsku; a po njih je došao njezin suprug

koji ih je vratio istu večer u Karlovac. Tijekom uredovanja policajci su pokušali pronaći tu divlju svinju ali ista više nije bila mjestu na koje je otklizala.

9. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja, kao i iskaze imenovane svjedokinje kao istinite jer su dati životno, logično, uvjerljivo i bez zastajkivanja te su u suglasju sa svim ostalim provedenim dokazima te je stoga analizom iskaza tužitelja i svjedokinje Sanje Bedić, sud utvrdio dinamiku nastanka štetnog događaja sukladno navodima iz tužbe iz koje proizlazi da je do prometne nezgode došlo na način da je dana 8.10.2021. godine na cesti D104 došlo do prometne nezgode kada je na vozilo tužitelja naletjela divlja svinja - vepar, uslijed čega su nastala oštećenja na vozilu tužitelja.

10. Predmetnu činjenicu potvrđuje i okolnost da je punomoćnik tuženika na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 20.02.2024.g. učinio nespornom činjenicu da je do nezgode došlo zbog naleta vozila na divljač odnosno divlju svinju.

11. Iz nalaza i mišljenja ing. Srećka Hlišća proizlazi utvrđenje da je tužitelj u noćnim uvjetima vožnje, prolaskom pored mjesta Pinezići/Skrbčići, upravljao osobnim vozilom desnom voznom trakom državne ceste prema trajektnoj luci Valbiska, kada je nevjerojatnije na nailazak divlje svinje s njegove desne strane reagirao skretanjem ulijevo i naglim kočenjem, kod kojeg je na sredini kolnika sredinom osobno vozila naletio na divlju svinju. Brzina naleta na divlju svinju je iznosila oko 55 km/h, a skretanjem i kočenjem prije toga tužitelj je mogao reagirati pri brzini od oko 70 km/h, na oko 29,8 m ispred mjesta naleta na divlju svinju, što je oko granice mogućeg sigurnog uočavanja nekontrastnih prepreka koje dolaze s desne strane u dosegu kratkog putnog svjetla s ksenonskim izvorom svjetla i upaljenog dugog svjetla, pa se analitički ne može na siguran način zaključiti da li je tužitelj imao upaljeno kratko ili dugo svjetlo na osobnom vozilu, koje bi inače bilo primjereno brzini od oko 70 km/h kojom se tužitelj mogao kretati. Za vrijeme koje bi proteklo od reagiranja tužitelja do naleta, divlja svinja je mogla prijeći put od oko 5,0 m brzinom od oko 11 km/h, koja je u usporedbi s kretanjem ljudi brzina potrčavanja do trčanja. Da tužitelj na nailazak divlje svinje s desne strane nije instinktivno skrenuo ulijevo, već da je zakočio u pravcu, ne može se isključiti mogućnost da bi naletio na stražnji dio tijela svinje prednjim krajnje lijevim dijelom osobnog vozila, brzinom od oko 55 km/h, uz posljedice oštećenja i njihovog opsega koji se ne mogu predvidjeti. U svakom slučaju divlja svinja bi pretrčala ispred osobnog vozila da se tužitelj kretao brzinom do oko 51 km/h. Na mjestu nesreće postoji znak koji upozorava na opasnost od divljači, a za ograničenje brzine vrijedi pravilo izvan naseljenog mjesta od 90 km/h. Na osobnom vozilu tužitelja Škoda Octavia 1.9 TDI/06, KA¤487-FF, u šetnom događaju 06.10.2021. godine, nastala je totalna šteta. Vrijednost vozila je iznosila: 3.503,55 €, ostaci vozila su vrijedili: 1.226,24 € te je zadržavanjem ostataka visina štete iznosila: 2.277,31 €.

12. Nalaz i mišljenje vještaka Srećka Hlišća, sud je ocijenio stručno danim na temelju uvida u svu dokumentaciju od strane stručnjaka koji je obrazložio i potkrijepio sve svoje zaključke, a koju činjenicu potvrđuju i stranke koje nisu imale primjedbi na vještački nalaz i mišljenje.

13. Imajući u vidu rezultate provedenog prometnog vještačenja iz kojih proizlazi da je brzina naleta na divlju svinju je iznosila oko 55 km/h, dok bi divlja svinja pretrčala ispred osobnog vozila da se tužitelj kretao brzinom do oko 51 km/h (dok je ograničenje brzinu na spornom mjestu 90 km/h izvan naseljenog mjesta) te obzirom

na iskaz tužitelja i saslušane svjedokinje, to sud nalazi utvrđenom odgovornost osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja.

14. Naime, divlja svinja (vepar) koja pretrčava cestu na kojoj se odvija promet motornim vozilima smatra se opasnom stvari, a za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik sukladno odredbi čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 78/15; dalje: ZOO). Člankom 1063. ZOO-a propisano je da se smatra da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću, potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Nadalje, čl. 1067. ZOO-a propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (st. 1.), da se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti (st. 2.), da se vlasnik oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete, da ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara oštećeniku solidarno s vlasnikom stvari, a dužna je snositi naknadu razmjerno težini svoje krivnje (st. 4.) te da se osoba kojom se vlasnik poslužio pri uporabi stvari ne smatra trećom osobom (st. 5.).

15. Imajući u vidu kako onaj koji obavlja opasnu djelatnost (osiguranik tuženika) odgovara po načelu uzročnosti, osim ako ne dokaže kako ta djelatnost nije izazvala štetu, ovaj sud zaključuje kako postoji odgovornost tuženika za naknadu štete po ovom štetnom događaju, neovisno o činjenici da li su u vrijeme štetnog događaja bile provođene nikakve lovne aktivnosti od strane lovačkog društva Orebica Krk.

16. Sukladno odredbi članka 77. Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj 140/05, 75/09, 153/09) lovoovlaštenik je obvezan poduzimati mjere za sprječavanje štete koju divljač može nanijeti ljudima ili imovini na zemljištima na kojima se prostire zemljište a prema odredbi članka 83. stavak 1. istog zakona za štetu koju počini divljač u lovištu odgovoran je lovoovlaštenik lovišta u kojem ta divljač stalno živi, pod uvjetom da je oštećeni poduzeo propisane mjere za sprječavanje štete od divljači. Prema odredbi članka 83. stavak 1. Zakona o lovstvu smatra se da divljač stalno živi u lovištu u kojem je počinjena šteta, ako lovoovlaštenik ne dokaže suprotno.

17. Iako je među strankama nesporno da je do naleta divlje svinje na vozilo tužitelja došlo na cesti D104 – Barušići (D102) - Pinezići (trajektna luka) D102 – Valbiska (trajektna luka) na 7 km + 900 m, u citiranim odredbama Zakon o lovstvu ne ograničava područje odgovornosti osiguranika tuženika samo na područje lovišta već i izvan njega pa tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-1094/96 tumačeći navedenu odredbu navodi kako iako se područje na kojem je nastala šteta ne nalazi na području kojim u lovno gospodarskom smislu gospodari lovačko društvo to nije od odlučnog značaja za odgovornost tog društva, ukoliko je utvrđeno da divljač koja je prouzročila štetu dolazi iz lovišta kojim ono gospodari. Slijedom navedenog razvidno je da je državna, odnosno brza cesta isključena iz lovišta no da to ne isključuje odgovornost lovačkog društva nastalu po kriterijima objektivne odgovornosti ukoliko se radi o divljači koja pripada njegovom lovištu, a što tuženik nije niti osporio, pa je tako tuženik kao osiguratelj lovišta odgovoran za štetu koju je tužitelj pretrpio zbog naleta divljači u smislu citirane odredbe članka 83. stavak 1. Zakona o lovstvu i odredbe članka 1064. ZOO-a, slijedom čega je otklonjen u cijelosti njegov prigovor promašene pasivne legitimacije.

18. Usto valja reći kako tuženik nije dokazao nikakve okolnosti koje bi ukazivale na da je u smislu odredbe članka 1065. ZOO-a do štete došlo doprinosom tužitelja kao vozača automobila obzirom analizom prometnog vještačenja nije utvrdilo nikakav propust tužitelja u načinu vožnje ili reagiranja koji bi predstavljao doprinos nastanku štetnog događaja, dok je analizom svih provedenih dokaza, kao i analizom iskaza saslušane svjedokinje i tužitelja utvrđeno kako tužitelj kao vozač nije bio pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova uoči štetnog događaja, i da je nalet divlje svinje bio neizbježan na spornoj dionici ceste pri brzini kojom je vozio tužitelj, a koja je brzina unutar granica dopuštene brzine na tom dijelu ceste.

19. Imajući u vidu ranije iznesena utvrđenja temeljem kojih je utvrđen osnov tužbenog zahtjeva, a kako je prometnim vještačenjem utvrđena visina štete u iznosu od 2.277,31 eura, to sud nalazi da tužitelj ostvaruje pravo na platež naknade štete u utvrđenom iznosu, kako to proizlazi iz točke I izreke presude.

20. Kako tužitelj ostvaruje pravo na zateznu kamatu počev od dana podnošenja odštetnog zahtjeva u smislu čl. 12 Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (dalje: ZOOP), koji je podnijet dana 11.10.2021.g., to sud nalazi da tužitelj pravilno traži kamatu na imovinsku štetu počev od 13.10.2021.g., kada je napravljen izvid štete obzirom da je na dispoziciji tužitelja da li će tražiti platež zatezne kamate počev od kasnijeg datuma. Stopa zatezne kamate određena je sukladno čl. 29 st. 2 ZOO-a.

21. Odluka o trošku tužitelja temelji se na odredbama čl. 154. st. 5. i 155 st. 1. ZPP-a budući da tužitelj nije uspio samo s nerazmjernim dijelom tužbenog zahtjeva u odnosu na zahtjev postavljen u tužbi, a uslijed čega nije nastao dodatan trošak za tuženika. Trošak se odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja parnične radnje i to temeljem Tbr 7 toč. 1, Tbr 8 toč. 1, Tbr. 9 toč. 1, Tbr. 42 i 50. Trošak postupka odnosi se na trošak sastava odštetnog zahtjeva temeljem Tbr 28 u visini od 100 bodova, na trošak sastava tužbe temeljem Tbr 7 toč. 1 Tarife u visini od 100 bodova, na trošak pristupa na ročišta održane na dane 03.10.2023.g., 20.02.2024.g. i 02.10.2026.g. pred ovim sudom, temeljem Tbr 9 toč. 1, svaki u visini od 100 bodova, na trošak sastava podnesaka od 21.06.2023.g. i od 27.03.2025.g., temeljem Tbr 8 toč. 1, svaki u visini od 100 bodova, trošak sastava podneska od 17.02.2023.g.. temeljem Tbr 8 toč. 3 u visini od 25 bodova, što ukupno iznosi 725 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 1.450,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a od 362,50 eura ukupno iznosi 1.812,50 eura. Tužitelju je također priznat trošak prometnog vještačenja u sveukupnom iznosu od 405,00 eura, kao i trošak izrade nalaza i mišljenja vještaka Željka Nahode u iznosu od 199,08 eura, obzirom da su isti bili nužni za utvrđenje osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva, te trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 34,82 eura (koliko je tužitelj stvarno platio) i na presudu u iznosu od 142,77 eura sukladno Zakonu i Tarifi o sudskim pristojbama (Narodne novine 125/11) te trošak ovjerenog prijevoda u iznosu od 20,00 eura, slijedom čega sveukupan trošak postupka iznosi 2.594,17 eura. Na tako određeni trošak tužitelju je temeljem čl. 151 st. 3. ZPP-a dosuđena zakonska zatezna kamata tekuća od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi određenoj čl. 29 st. 2 ZOO-a. Imajući u vidu da je navedeni trošak bio nužan za vođenje ovosudnog postupka, odlučeno je kao u točki I izreke presude u odnosu na trošak postupka.

22. Tužitelju nije dosuđen trošak sastava podneska od 02.09.2024.g. u iznosu od 62,50 eura, jer isti nije bio potreban za vođenje postupka u smislu čl. 155 st. 1

ZPP-a budući je istim samo dostavljao potvrdu o uplati predujma, slijedom čega je odlučeno kao u točci II izreke presude.

23. Kako je tuženik izgubio spor u smislu čl. 154 st. 1 ZPP-a, valjalo je odbiti njegov zahtjev za naknadu troška i odlučiti kao u točci II izreke presude.

U Zagrebu, 28. listopada 2026. godine

Sutkinja:
Ines Gutzmirtl Špehar

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Žalba protiv ove presude se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu, pismeno, u četiri istovjetna primjerka, u roku od 15 (petnaest) dana, a koji rok se računa:
- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Dna:
1. tužitelju po pun. uz rješenje na pristojbu na presudu u iznosu od 142,77 EUR
2. tuženiku putem punomoćnika

U Zagrebu, 28. listopada 2026.g.

Broj zapisa: **9-3088e-cec2b**

Kontrolni broj: **02316-38a42-b213c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.